

सन्मेश्वरासमाहितं त्वदुक्तार्थकमेववाक्यंशिक्षितं तन्मेहृदि स्थिरं वर्तते ॥ ७ ॥ तदपि मे धृतं मात्रनुशासनमपि मे हृद्रतमेवास्ति ॥ ८ ॥ यच्च सैः आत्मीयैः बंधुवर्गैः पतिशुश्रूषणादिप्रकारैर्बोधितमर्थं जानं तच्च मे न विस्मृतं तु इत्यर्थः ॥ ९ ॥ सावित्री सत्यवतः स्त्री तथा वृत्तिः सावित्रीसमानवृत्तिः ॥ त्वं अनसूयायातेत्युक्तिः पातिव्रत्यमहिम्ना स्वर्गस्य हस्तगतत्वात् इति तीर्थः ॥ तपो र्थमिह वर्तमानापि पतिसेवयामूर्त्यंतरेण दिवं यातेत्यर्थ इति कतकः ॥ १० ॥ रोहिणी विना चंद्रं मुहूर्तमपि न दृश्यते ॥ पूर्वकृतपतिशुश्रूषावशा

आगच्छंत्याश्रविजनं वनमेवं भयावहं ॥ समाहितं हि मे श्वश्रवाहृदये यस्त्विह स्थिरं मम ॥ ७ ॥ पाणिप्रदानकाले च यत्पुरा त्वग्निसन्निधौ ॥ अनुशिष्टं जनन्यामेवाक्यं तदपि मे धृतं ॥ ८ ॥ न विस्मृतं तु मे सर्वे वाक्यैः स्वैर्धर्मचारिणि ॥ पतिशुश्रूषणान्नार्यास्तपो नान्यद्विधीयते ॥ ९ ॥ सावित्रीपतिशुश्रूषां कृत्वा स्वर्गे महीयते ॥ तथा वृत्तिश्च याता त्वं पतिशुश्रूषया दिवं ॥ १० ॥ वरिष्ठा सर्वनारीणामेषा च ढि विदेवता ॥ रोहिणी न विना चंद्रं मुहूर्तमपि न दृश्यते ॥ ११ ॥ एवं विधाश्च प्रवरास्त्रियो भर्तृदृढव्रताः ॥ देवलोके महीयन्ते पुण्येन स्वेन कर्मणा ॥ १२ ॥ ततो नसूया संलृष्टा श्रुत्वा कंसीतया वचः ॥ शिरस्याघ्राय चोवाच मैथिलीं हर्षयंत्युत ॥ १३ ॥ नियमैर्विविधैरातंतपो हि महदस्ति मे ॥ तत्संश्रित्य बलं सीते छंदये त्वां शुचिव्रते ॥ १४ ॥ उपपन्नं च युक्तं च वचनं तव मैथिलि ॥ प्रीता चास्म्युच्यतां सीते करवाणि प्रियं च किं ॥ १५ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा विस्मिता मंदविस्मया ॥ कृतमित्यब्रवीत्सीता तपो बलसमन्विता ॥ १६ ॥ सा त्वेव मुक्ता धर्मज्ञा तया प्रीतिराभवत् सफलं च प्रहर्षं ते हंत सीते करोम्यहं ॥ १७ ॥

देवं पति साहित्यं प्राप्तमिति भावः ॥ ११ ॥ प्रवराः स्त्रियोऽरुंधत्यादयः ॥ १२ ॥ हर्षयंत्युत हर्षयंत्यपीत्यर्थः ॥ उताप्यर्थविकल्पयोः ॥ १३ ॥ तद्वलं संश्रित्य आश्रित्य छंदये वरं वृणीष्वेति प्रार्थयामि ॥ १४ ॥ १५ ॥ विस्मिता जाताश्चर्या अहोतपसो माहात्म्यं यन्ममापि वरदाने सामर्थ्यं मंदविस्मया मंदविस्मिता कृतं भवत्या अनुग्रहेणैव सर्वमे पूर्णं न किंचित्कर्तव्यमस्तीति भावः ॥ १६ ॥ तथा लोभरहितवाचा प्रहर्षं लोभराहित्यजं स्वनिष्ठं ते त्वद्विषयं ॥ १७ ॥